

Zpráva z pravěkého tábora

První srpnový týden se naše čtyřčlenná rodina zúčastnila v krásném prostředí jižních Čech speciálního rodinného tábora. Speciální byl hned z několika důvodů: pravěké téma dominující celotáborové hře si vybrali rodiče sami a sami se podíleli na realizaci a přitom si hráli spolu s dětmi na pravěkou tlupu. Ta řešila reálné problémy, se kterými se zřejmě museli potýkat naši dávní předkové: jak si zaopatřit oheň, co si opéci, jak a čím ulovit mamuta, jak uklidnit rozzlobené ženy unavené věčným staráním se o ostatní (nejlépe kulturou), jak uklidnit rozčilené muže, když pro samou kulturu nastal hlad, neb nikdo nelovil, atd. Celá tlupa následovala zkušené rady šamana v podání kněze naší farnosti otce Tomáše Mareše, který v dvojroli zajišťoval jednak duchovní potřeby pravěké tlupy při hře a současně civilizovaných křesťanů při denní podvečerní mši. Děti se naučily pravěkému bubnování, pokřikům, tanci a boji. V jeden den se část tlupy jala sjíždět řeku Lužnici a ostatní se přidali po zemi tak, aby se společně setkali s obchodníky a naučili se směňovat a vyjednávat. Další den byl věnován zdokonalování se v pohybových dovednostech a děti obdržely diplomy za absolvování neolympijských disciplín olympijskými výkony. Dovyzdobily si krásné pravěké zbraně, dvakrát vysvobo-

zovaly šamana z nebezpečí a nakonec, tak jak to na táborech bývá, našly poklad, tentokrát pravěký. Ve velkém ohrožení se ocitla naše tlupa v polovině pobytu, kdy by po (dopředu avizovaném) odjezdu kuchařky Pavly Dvořákové, která se o naše žaludky skvěle starala první 4 dny, nastal (ne)skutečný hlad a chaos. Vše tak zachránila matka rodu Jana Kubínová, jež se nás srdnatě ujala a zajišťovala chod prakuchyně po zbytek našeho pobytu.

Pavoučkovského tábora se letos zúčastnilo 13 rodin. K zdárnému chodu celé akce významnou měrou přispěli 4 asistentky a 4 asistenti, kteří pomáhali starat se o nejmenší (např. každý večer připravovali a hráli večerníček), pomáhali s chodem tábora a také při každodenních tematických hrách.

Velký dík za skvělou organizaci a kus hodnotné práce tímto vyjadřujeme velkému náčelníkovi Endymu neboli Ondřeji Remešovi (za podpory jeho ženy Kateřiny a jejich dětí). Speciální poděkování patří též Radce Zezulkové za precizní vedení rozpočtu a financí tábora, které skončilo přebytkem.

Pokud by vás aktivity Pavoučka zajímaly, hledejte IKTOMI při 52. skautském středisku Stopaři Praha 8 spolupracující s naší farností.

Cyril a Dana Moresovi

Zamyšlení na září

Prázdniny jsou za námi a začíná zase školní rok, který s sebou přináší i nejrůznější povinnosti. Vzorem, jak vše zvládat nám může být minulou neděli svatořečená Matka Tereza. Co o ní víte? A co myslíte, že můžete dělat podobně jako ona? Kromě úsměvu a touhy konat dobro je to i důvěra v Boha, která se odráží v našich modlitbách a účasti na mši svaté. Boží touha a láska ke každému z nás, je jedna z věcí, které

se nemění, ať jsou prázdniny či škola. Pán Ježíš je stále s námi, stále nás má rád a stále čeká, až za ním přijdeme a poprosíme ho, aby se nám ozval. A čeká na nás i přesto, že se nám ledasco přes léto nepovedlo. Přejeme Vám, abyste si při všech úkolech a kroužcích dokázali udělat čas i na mši svatou. Těšíme se na Vás po prázdninách na středečních dětských mších.

Vilma Ludmila Dingová

ANKETA

„Během léta jsme zažili mše svaté na nejrůznějších místech. Kde se Ti nejvíce líbilo a proč?“

Felix, 12 let

O prázdninách jsme byli na chaloupce, kde se konaly každé ráno mše. Řekl jsem si, že půjdu hned na první ranní. Byla moc hezká a dobře provedená. O této mši jsem si uvědomil, jaké máme štěstí, že existují chaloupky. Tato mše se mi líbila nejvíce ze všech, na kterých jsem byl.

Oběma se nám líbila mše svatá, kterou jsme prožily na chaloupce na Spáleništi. Sloužil ji Otec Vojta přímo v chaloupce, v jídelně. Líbilo se nám, že ji spolu s námi mohly prožít i kamarádky, které jinak do kostela nechodí a také, že jsme se mohly i miv více zapojit.

Monička a Johanka, 9 let